

Temat tego tygodnia: Dbamy o naszą planetę

1. „Co możemy zrobić dla naszej Ziemi?”- rozmowa z dzieckiem na temat sposobów dbania o środowisko z wykorzystaniem wiersza D. Gellner „*Co to jest przyroda?*”

A co to jest przyroda?

To drzewa i kwiaty,

I liście, i woda.

Motyl nad łąką,

Biała stokrotka.

Przyroda jest wokół,

Wszędzie ją spotkasz!

Rodzic zadaje pytanie: *co składa się na przyrodę?* Dziecko wymienia elementy np. drzewa, rośliny, kwiaty, zwierzęta, woda, owady, a rodzic uzupełnia rzeka, jezioro, gleba, powietrze, skała itp.. Rodzic mówi: *Abyśmy nadal mogli oglądać drzewa, słyszeć śpiew ptaków i czuć zapach kwiatów, musimy dbać o środowisko. Jak możemy chronić lasy? (...), wodę (...), dbać o przyrodę? (...).* Dziecko swobodnie wypowiada się na temat sposobów ochrony przyrody. Rodzic uzupełnia wypowiedź dziecka o inne pomysły: *Wyłączaj światło w pokoju, z którego wychodzisz! Zakręć wodę, gdy jej nie używasz, na przykład, gdy myjesz zęby! Należy w domu używać żarówek energooszczędnych! Gdy są mrozy, dokarmiać ptaki! Segregować śmieci! Należy sadzić drzewa, krzewy! Należy sadzić i pielęgnować kwiaty w ogródku i na balkonie!*

2. Wykonanie pracy plastycznej „Drzewo”.

Dzieci 4-letnie wykonują pracę w KP2.27 według tam podanej instrukcji.

Dzieci 5-letnie malują dłoń farbą i odbijają na kartce papieru tak, aby powstała korona drzewa. Następnie malują pień drzewa oraz słońce i deszcz, których drzewo potrzebuje do życia.

3. Słuchanie i nauka piosenki „Świat w naszych rękach”- źródło YouTube (Świat w naszych rękach – ekopiosenka - ZoZi/ Ważne Sprawy

<p>1.Ci co lubią segregację Otóż oni mają rację Gdy w osobne pojemniki Lecą papier, szkło, plastiki</p> <p>Ref. Cały świat jest w naszych rękach Właśnie o tym ta piosenka Możesz dbać o cały świat Chociaż masz niewiele lat 2 razy</p> <p>2.A recykling trudne słowo Chodzi o to by na nowo Z naszych śmieci zrobić coś Papier, plastik albo szkło</p> <p>Ref. Cały świat jest w naszych rękach Właśnie o tym ta piosenka Możesz dbać o cały świat Chociaż masz niewiele lat 2 razy</p>	<p>3.Więc dorośli oraz dzieci Posłuchajcie Sprawę śmieci trzeba zająć się dziś Żeby jutro dobrze żyć</p> <p>Ref. Cały świat jest w naszych rękach Właśnie o tym ta piosenka Możesz dbać o cały świat Chociaż masz niewiele lat 2 razy</p>
---	---

Nauka piosenki: powtarzanie słów I zwrotki i refrenu w rytm melodii piosenki, zaśpiewanie ich bez podkładu i z podkładem, a następnie powtarzanie słów II zwrotki i refrenu

4. „Spacer żuka”- opowieść ruchowa.

Rodzic czyta opowiadanie, dziecko wykonuje ruchy zgodnie z treścią opowiadania. Pewien mały żuk poszedł na spacer. (dziecko maszeruje po pokoju). Na swej drodze napotkał dużego jeża. (zatrzymuje się i patrzy do góry) Jeż był tak ogromny, że żuk musiał wysoko podskoczyć trzy razy, aby jeż go zauważył. (podskakuje, licząc: jeden, dwa, trzy) Poszedł dalej (maszeruje), lecz tam rosła bardzo gęsta trawa, więc żuk musiał się schylić, aby przejść. (chodzi na ugiętych kolanach ze schyloną głową) Gdy mu się to udało, dotarł na bardzo piaszczystą drogę, trudne to zadanie dla żuka, trzeba szybko przebierać nogami. (dziecko przemieszcza się po pokoju, szybko poruszając nogami) Ale cóż to?! Nie udało się! Nasz żuk przewrócił się na plecy. (dziecko kładzie się na plecach) Biedny mały żuk przebierał nóżkami tak szybko i bujał się na boki (dziecko wykonuje te czynności), ale nie udawało mu się podnieść. Nagle zawiął mocniejszy wiatr i przewrócił żuka z powrotem na nogi. (dziecko

przekręca się na bok, później kładzie się na brzuchu i wstaje) Bardzo już zmęczony, ale zadowolony żuk wrócił do domu i położył się, aby odpocząć. (dziecko idzie powoli, następnie kładzie się na brzuchu i zwiija w kulkę).

5. Słuchanie wiersza „Segregujemy śmieci”.

**Dzieci segregują dzisiaj śmieci.
Każdy przedszkolak wie,
że butelki nie wrzuca się byle gdzie.
Kolorowe kosze wszystkie dzieci znają,
Kolorowe kosze zapraszają.
- Ja jestem na plastik, butelkę tu wrzucić
I od małego segregacji się ucz.
To twoja butelka, ty soczek wypileś,
a potem butelkę gdzieś tam wyrzuciłeś.
Przecież na nią czekam i pusty mam brzuszek.
A na plastik ze mnie wielki łakomczuszek.
Kiedy już będę po brzegi pełniutki
- będę wesolutki. Bardzo wesolutki.**

Rodzic rozmawia z dzieckiem na temat treści wiersza, a następnie prosi go o pomoc w segregacji śmieci.

6. „Gdzie z tym śmieciem ?” – zabawa dydaktyczna mająca na celu nauczenie dziecka klasyfikowania (segregowania) śmieci do odpowiednich worków.

Rodzic i dziecko ubierają jednorazowe rękawiczki i rozkładają na podłodze w kotłowni albo w garażu worki na śmieci: zielony z napisem **SKŁO**; niebieski z napisem **PAPIER**; żółty z napisem **TWORZYWA SZTUCZNE, METALE I OPAKOWANIA WIELOMATERIAŁOWE**. Dziecko próbuje odczytać napisy na worku, a rodzic mu pomaga. Tłumaczy dziecku, co to są tworzywa sztuczne (to materiały sztucznie wytworzone przez człowieka, nie występują w naturze) i wyjaśnia, co to jest recykling (powtórne przetworzenie produktu). Rodzic wysypuje na środek garażu wcześniej przygotowane do segregacji śmieci. Dziecko bierze po dwa „śmiecie”, które nadają się do recyklingu. Spaceruje między workami (może śpiewać piosenkę *Wielkie sprzątanie*) i umieszcza jeden ze „śmieci” w odpowiednim worku (papier, szkło lub tworzywa sztuczne, metale). Rodzic sprawdza poprawność wykonania zadania. Rzeczy umieszczone niewłaściwie wkłada do prawidłowych worków z symbolem recyklingu.

Rodzic pokazuje dziecku worek brązowy z napisem **Bio** i tłumaczy, że do tego worka będziemy wrzucać wszystkie resztki żywności, obierki z owoców i warzyw, skorupki z jaj, łupinki z orzechów, fusy.

Na środku garażu zostały śmieci (pieluchy jednorazowe, opakowania po lekach, zużyte ręczniki papierowe i chusteczki higieniczne, puszki po farbach, opakowania po aerozolah,

kawie i chipsach, zużyte tapety itp.), które nie zostały wrzucone do żadnego z rozłożonych worków. Rodzic rozkłada na ziemi czarny worek z napisem **ZMIESZANE** i wyjaśnia, że do niego należy wrzucić te śmieci, które zostały na środku garażu, bo one nie nadają się do powtórnego przetworzenia. Rodzic chwali dziecko, że tak dobrze poradziło sobie z tak trudnym zadaniem.

Link do filmiku edukacyjnego:

„Rady na odpady – bajka edukacyjna”

<https://www.youtube.com/watch?v=0WS8vo0iD2k>

7. Wykonanie z odpadów „ Ekologicznego smoka”

Dziecko po oglądnięciu bajki edukacyjnej może z rodzicem wykonać ze zgromadzonych odpadów nadających się do recyklingu (**pojemniki i rurki plastikowe, pudełka tekturowe, rolki po ręcznikach papierowych i papierze toaletowym, korki, plastelina, taśma pakowa itp.**) smoka.

8. „Po co nam prąd?” – rozmowa na temat sposobów wykorzystania prądu na podstawie doświadczeń dziecka oraz pierwszej części opowiadania Grzegorza Kasdepke „Pstryk” i KP2.28.

Rodziec czyta opowiadanie „*Pstryk*”

– Uważaj, teraz będzie się działo – mruknął Dominik, włączając elektryczny czajnik. Zanim Junior zdążył podkulić ogon, w całym domu błysnęło, huknęło – a potem zapadła ciemność. I cisza. Przestało grać radio, przestały pracować lodówka i pralka, przestał działać komputer, nawet Junior przestał sapać, choć nie był przecież na prąd. Widać, wszystko to zrobiło na nim spore wrażenie. Pierwsza odezwała się babcia Marysia. – Dominik! – zawołała z dużego pokoju.

– To twoja sprawka?! – Prowadzę wykład – odchrzyknął dyplomatycznie Dominik. – O czym?!

– Głos babci dochodził już z korytarza. – Nie mów, że o elektryczności! – Mogę nie mówić...

– mruknął Dominik. – Hau! – dodał mu otuchy Junior. Zza drzwi dobiegł ich szelest, trzask, odgłosy majstrowania przy elektrycznych korkach – i naraz z głośnika radia popłynęła muzyka, a lodówka wzdrygnęła się, jak po przebudzeniu z krótkiej drzemki, i znowu zaczęła pracować. Dominik i Junior zmrużyli oczy. – Przecież tata ci mówił – zasapała babcia, wchodząc do kuchni ni – żebyś nie włączał tego czajnika, gdy pracuje pralka, tak?! Jutro przyjdą elektrycy i wszystko naprawią! A na razie trzeba uważać! Bo przewody elektryczne w tym mieszkaniu są za słabe, i to dlatego! Chcesz wywołać pożar?! – Hau! – uspokoił ją Junior. Ale babcia Marysia nie była uspokojona; zakazała Dominikowi zabaw w kuchni, przez co dalsza część wykładu musiała odbyć się w łazience.

9. Praca plastyczna „Urządzenia elektryczne”

Po wysłuchaniu opowiadania dzieci 4-letnie w **KP2.28** kolorują urządzenia elektryczne, które wystąpiły w opowiadaniu (czajnik elektryczny, radio) i dorysowują jeszcze dwa (pralka, lodówka), których brakuje.

Dzieci 5-letnie rysują ołówkiem, a następnie kolorują kredkami urządzenia elektryczne, które wystąpiły w opowiadaniu. Jeżeli chcą, to mogą narysować inne urządzenia, jakie są w domu.

10. „Iskierka dobroci” – zabawa integracyjna, do której zapraszamy całą rodzinę.

Rodzice, dziadkowie i dzieci stoją w kręgu, trzymając się za ręce. Jedno dziecko jest w środku kręgu. Rodzic wypuszcza „prąd”, ściskając dłoń dziecka po prawej lub lewej stronie. Uczestnicy zabawy przekazują sobie ten „prąd” po kolei. Dziecko, które jest w środku, próbuje złapać za ręce osobę, która właśnie przekazuje „iskierkę”. Dziecko złapane na przekazywaniu „prądu – iskierek” zamienia się z osobą będącą pośrodku. Zabawa toczy się kilka razy. Na zakończenie zabawy wszyscy znajdują się w kręgu i po słowach: *Iskierkę dobroci puszczam w krąg, niech wróci do mych rąk* obserwują „przepływ prądu” między dłońmi osób biorących udział w zabawie.

11. „Przestrogi Dominika” – zasady korzystania z urządzeń elektrycznych na podstawie drugiej części opowiadania Grzegorza Kasdepke „*Pstryk*”.

Rodzic czyta opowiadanie „*Pstryk*”

– Tak, z elektrycznością nie ma żartów – westchnął Dominik. – Na przykład najgłupsze, co można zrobić, to suszyć sobie włosy w wannie. Bo jakby suszarka wpadła do wanny, to... Junior zawył rozpaczliwie, dając do zrozumienia, że wie, co by się stało, gdyby suszarka wpadła do wanny. – Tak samo głupie – kontynuował Dominik – jest wtykanie różnych przedmiotów do dziurek od kontaktu! Albo przecinanie przewodów elektrycznych! Jeżeli zobaczę kiedyś, że to robisz, to koniec, zakaz wychodzenia na spacer!

Junior, gdyby było to możliwe, podwinąłby nie tylko ogon, ale i uszy, nos oraz całego siebie. – Niemądre jest także – ciągnął zadowolony z siebie Dominik – ciągnąć za kabel jakiegoś urządzenia, żeby je wyłączyć, bo łatwo taki kabel przerwać! Ani podłączać zbyt wielu urządzeń do jednego gniazdka! I, i... słuchasz mnie? – Hau... – odszczeknął zrezygnowany Junior. – No tak, może to za dużo jak na jeden raz – zgodził się Dominik. – Najważniejsze jest jedno: nie wolno bawić się elektrycznością! Zrozumiałeś? – Hau! – zapewnił Junior. Po czym podskoczył wysoko, pstryknął nosem wyłącznik światła – i wykład został zakończony.

Rodzic pyta dziecko: *Jakie zasady korzystania z urządzeń elektrycznych przekazał Dominik Juniorowi?*

Link do filmiku edukacyjnego

„W kontakcie z naturą – dla dzieci” – na temat oszczędzania prądu.

<https://www.youtube.com/watch?v=zleExE18fqQ>